

Forordning om kritiske råstoffer: Rådet vedtager forhandlingsposition

Rådet har i dag vedtaget sin holdning ("forhandlingsmandat") til den foreslåede forordning om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer, bedre kendt som

forordningen om kritiske råstoffer. Denne forordning udnytter både det indre markeds og partnerskabernes styrke til at diversificere forsyningskæderne for kritiske råstoffer, som i øjeblikket beror på import fra en håndfuld tredjelande.

Rådets holdning hæver ambitionsniveauet for genanvendte og forarbejdede råstoffer, styrker bæredygtighedskriterierne, tilpasser processen for udstedelse af tilladelser og undersøger medlemsstaternes forpligtelser til at sikre, at der tages hensyn til deres forskellige situationer.

Med hensyn til råstoffer er Europa meget afhængigt af nogle få tredjelande. Med råstofforordningen vil vi genoprette vores autonomi på en ægte europæisk måde, nemlig ved at udvinde vores mineraler bæredygtigt, genanvende mest muligt og arbejde i partnerskab med ligesindede tredjelande for at fremme deres udvikling og bæredygtighed, samtidig med at vi sikrer vores forsyningskæder.

Ebba Busch, Sveriges energi- og erhvervsminister og vicesstatsminister

Sikring af forsyninger inde- og udefra

Den foreslåede forordning undersøger spørgsmålets interne og eksterne dimension for at sikre forsyningen med råstoffer, der er kritiske for vores økonomi og navnlig for den grønne og den digitale omstilling. Kommissionens forslag fastsatte fire mål for at øge bidraget fra europæiske råstoffer:

- Mindst 10 % af EU's årlige forbrug skal komme fra udvinding i EU.
- Mindst 40 % af EU's årlige forbrug skal komme fra forarbejdning i EU.
- Mindst 15 % af EU's årlige forbrug skal komme fra genanvendelse i EU.
- Højest 65 % af Unionens årlige forbrug af hvert strategisk råstof på et hvilket som helst relevant forarbejdningstrin må komme fra et enkelt tredjeland.

For at nå disse mål opstiller forordningen en liste over 34 kritiske råstoffer, herunder 16, der også anses for at være af strategisk betydning, og en række foranstaltninger til at mindske risiciene ved vores nuværende afhængighed. Disse foranstaltninger omfatter forenkling af tilladelsesprocedurerne for projekter, der betragtes som strategiske, med nationalt udpegede kontaktpunkter, risikoanalyse, medlemsstaternes efterforskningsplaner, investeringer i forskning, innovation og færdigheder og beskyttelse af miljøet ved at fremme råstoffers cirkularitet og bæredygtighed.

På globalt plan identificerer forordningen foranstaltninger til diversificering af importen af kritiske råstoffer. Disse omfatter styrkelse af engagementet og etablering af partnerskaber med pålidelige lande for at fremme deres udvikling og samtidig sikre forsyningskæderne for Europa.

Forordningen nedsætter et rådgivende organ, Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffer, som skal rådgive Kommissionen om udvælgelse af strategiske projekter og andre aspekter af forordningen.

Rådets holdning

Rådet er enig i målene i Kommissionens forslag, men foreslår en række forbedringer for at tage hensyn til de forskellige situationer, som medlemsstaterne befinder sig i. Især

- hæver den ambitionsniveauet for forarbejdnings- og genanvendelseskapacitet: fra 40 til 50 % for forarbejdning og fra 15 til 20 % for genanvendelse
- tilføjer den bauxit, aluminiumoxid og aluminium som strategiske og kritiske råstoffer
- opfordrer den til en hyppigere ajourføring af listen over kritiske og strategiske råstoffer (mindst hvert tredje år i stedet for hvert fjerde år)
- styrker den de nationale foranstaltninger vedrørende bæredygtighed og cirkularitet, f.eks. ved at
 - øge genbruget af produkter med stort potentiale for nyttiggørelse af råstoffer
 - tilskynde til nyttiggørelse af sekundære kritiske råstoffer fra affald
 - identificere udvindingsaffaldsanlæg, hvor sekundære råstoffer kan nyttiggøres
 - fremme genvindingen af magneter fra produkter, når de er udtjent
- giver den under behørig hensyntagen til de enkelte landes forskellige administrative systemer medlemsstaterne mulighed for at udpege et eller flere kontaktpunkter (f.eks. i regionerne). Medlemsstaterne bør dog hjælpe projektiværksættere med at identificere de udpegede kontaktpunkter på et ad hoc-websted
- letter den tilladelsesprocedurerne for strategiske projekter
- undtager den medlemsstater, der ikke har relevante geologiske forhold og fremlægger dokumentation herfor, fra forpligtelsen til at gennemføre nationale efterforskningsprogrammer
- sikrer den, at det indre marked fungerer hensigtsmæssigt, gennem strengere overvågningsforpligtelser vedrørende konkurrence og fri bevægelighed for råstoffer
- præciserer den rolle for Udvalget for Kritiske Råstoffer og bringer det mere på linje med andre lignende organer (f.eks. rådet nedsat ved mikrochipforordningen). Den opretter også en undergruppe inden for udvalget, der skal drøfte spørgsmål vedrørende offentlighedens kendskab til og accept af projekter vedrørende kritiske råstoffer, og en anden, der skal drøfte foranstaltninger til fremme af cirkularitet, ressourceeffektivitet og substitution af kritiske råstoffer.

Næste skridt

Det mandat, der blev opnået enighed om i dag, formaliserer Rådets forhandlingsposition. Det giver Rådets formandskab mandat til forhandlinger med Europa-Parlamentet, og de begynder, så snart Parlamentet har vedtaget sin holdning.

- [Kommissionens forslag](#)
- [Forhandlingsmandat](#)

Denne ressource er i øjeblikket kun tilgængelig på følgende sprog:

[EN](#)

[Forordning om kritiske råstoffer \(Infografik\)](#)

Forordning om kritiske råstoffer (Infografik)

Press office - General Secretariat of the Council of the EU

Rue de la Loi 175 - B-1048 BRUSSELS - Tel.: +32 (0)2 281 6319

press@consilium.europa.eu - www.consilium.europa.eu/press